

ГЛАВА I.

Смѣняването на караула.

Прѣлестна юнска утринь. На площада предъ зданието на военното училище в Вестъ-Пуанта*) се промѣня караулътъ.

Възпитаницитѣ, или кадетитѣ, с сиви мундирѣ сж застанали на редове и мълчаливо, споредъ устава, гледатъ напредъ на петнадесетъ, крачки предъ себе си; презъ това време един офицеръ, мършав и дълъгъ като оса, имъ прави прегледъ.

При постепенното напредване на инспектора, кадетитѣ единъ следъ другъ, отдавайки честь, му подаватъ пушкитѣ си; той хваща пушката, с свирепи погледи изглежда и пушката и кадета, а сетнѣ, връщайки пушката, така замахва съ нея, каточе иска да удари бѣдния юноша.

При пръвъ погледъ всичкитѣ тия посърнали кадетски фигури, съ блѣстящитѣ имъ на слънцето кспчета, изглеждатъ като съвсемъ отъ единъ типъ. Неподвижни и безстрастни, тия голобради лица, каточе се стремятъ само да скриятъ своята индивидуалность. Вгледвайки се обаче по внимателно въ тѣхъ, не можемъ да не забѣлѣжимъ различие между тия утрешни офицери.

Едни имаха тъмни коси, други свѣтли. Ръстътъ на едного е малъкъ, на другъ високъ; очитѣ на едни свѣтятъ пълни съ умъ, на други сж мжтни и безъ никакво изражение. Понѣкога се случва,